

Sygn. akt IV CSK 568/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku B. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w W.

przy uczestnictwie M. O., Gminy Miasta G. i [...] Bank Spółki Akcyjnej
z siedzibą w W.

o wpis,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 marca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 22 stycznia 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w G. oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 24 października 2012 r., którym oddalone zostało żądanie wnioskodawcy o wykreślenie z działu IV wskazanej księgi wieczystej wpisu hipotek umownych, wpisanych na rzecz wymienionych podmiotów.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca powołał podstawę przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., zarzucił niewłaściwe zastosowanie art. 626² § 5 w związku z art. 626⁸ § 2 k.p.c. We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), zakwestionował stwierdzenie Sądu, że nie ma uprawnienia do wystąpienia z opisanym żądaniem, ponieważ na jego rzecz została również wpisana hipoteka, a ponadto przyłączył się do egzekucji z nieruchomości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej, będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Ugruntowane zostało w orzecznictwie jednolite zapatrywanie przyjmujące, że dla wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymagane jest wykazanie przez skarżącego, drogą odrębnego wyводу, że bez wątpliwości doszło do uchybień i naruszeń przepisów prawa materialnego lub procesowego, gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść orzeczenia albo jeśli podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają skargę. Spełniające te wymogi naruszenie przepisów

prawa powinno mieć postać kwalifikowaną, dostrzegalną bez potrzeby wnikliwej analizy prawnej i zagłębiania się w szczegóły sprawy. Nie chodzi zatem o takie naruszenie prawa, które może stanowić podstawę skargi w rozumieniu art. 398⁴ k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC z 2004 r., nr 3, poz. 49; z dnia 8 marca 2002 r. I PKN 341/01, OSNP z 2004 r. nr 6, poz. 100; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, niepubl.; 22 marca 2012 r., I PK 196/11 niepubl.; z dnia 7 września 2012 r., V CSK 529/11, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.). Na takie rozumienie powołanej przesłanki nie wskazuje wnioszek skarżącego. Analiza uzasadnienia wniosku, na tle podstaw skargi kasacyjnej oraz motywów zaskarżonego postanowienia, nie daje argumentów dla oceny, iż kwestionowane postanowienie stanowi konsekwencję jaskrawych błędów w zakresie wykładni prawa, które współkształtowały jego treść.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie miała miejsca nieważność postępowania, która Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

[aw]

jw